

Arrest

nr. 149 559 van 13 juli 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 12 november 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DE SCHUTTER en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 5 januari 2011 het Rijk binnen en zij diende een asielaanvraag in op 6 januari 2011. Op 13 februari 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). In beroep bevestigde de Raad voor vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing op 22 mei 2012, nr. 81 530. Bij arrest nr. 223 185 vernietigde de Raad van State op 17 april 2013 dit arrest wegens het ontbreken in het administratief dossier van een informatiestuk inzake de clans. Op 24 juni 2013 werd de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van het Commissariaat-generaal vervolgens vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 105 680 nu deze informatie niet enkel laattijdig maar ook onvolledig werd overgemaakt aan de Raad. Op 8 oktober 2014 nam de commissaris-generaal een nieuwe beslissing inzake verzoeksters eerste asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Goobweyn en te behoren tot de clan Ajuraan.

U werd op 14 oktober 1972 geboren te Goobweyn en woonde er steeds. In 1991 brak de burgeroorlog uit en in Goobweyn begonnen clanleden van de Darod en Hawiye te vechten. U verloor alle contact met uw beide ouders door de onlusten in 1991. Ook in 1993 vonden er onlusten plaats tussen de Hawiye en Darod en u verloor elk contact met uw broer Ahmed en uw zus Ayaan. Op 13 juni 1996 huwde u te Goobweyn met Ahmed Mohamed Ahmed (< Ajuraan). Op 7 september 1998 werd uw dochter Zeinab Mohamed Ahmed geboren te Goobweyn. Op 2 december 1999 werd uw dochter Ayaan Mohamed Ahmed geboren te Goobweyn. In 2000 begon u een voedingswinkel uit te baten in uw echtelijke woning. U verkocht er ook qhat. Op 23 november 2002 werd uw zoon Hassan Mohamed Ahmed geboren te Goobweyn. In 2006 namen de United Islamic Courts (UIC) de controle over Goobweyn. Wegens het door de UIC ingestelde verbod op de verkoop en het verbruik van qhat besloot u het genotsmiddel in het geheim te verkopen. Op 4 december 2007 werd uw zoon Daud Mohamed Ahmed geboren te Goobweyn. In 2008 nam Al-Shabaab de controle over Goobweyn. U bleef in het geheim qhat aanbieden in uw voedingswinkel. Soms betaalden uw klanten u niet onmiddellijk en ging u achteraf het verschuldigde saldo innen bij de klanten thuis. Begin 2010 begon uw echtgenoot in uw woning speelfilms te vertonen aan jongeren tegen betaling. In juli of augustus 2010 kwamen leden van Al-Shabaab naar uw woning annex voedingswinkel en ze vertelden u dat ze op de hoogte waren van het feit dat u qhat aanbood als geheime koopwaar. U werd gewaarschuwd door de leden van Al-Shabaab dat u onmiddellijk moest stoppen met de verkoop van khat zoniet zou uw winkel gesloten worden. Gezien de verkoop van qhat u de grootste winstmarge gaf besloot u stiekem toch door te gaan met de verkoop ervan en negeerde u aldus het gebod van Al-Shabaab. In september 2010 kwam Al-Shabaab opnieuw naar uw woning terwijl uw echtgenoot net speelfilms aan het vertonen was aan jongeren. U en uw echtgenoot werden gewaarschuwd dat jullie moesten stoppen met het vertonen van speelfilms en de verkoop van qhat. In Goobweyn was er een beweging actief die pleitte tegen vrouwelijke genitale verminking (Female Genital Mutilation – FGM). U deelde hun mening en vertelde hen dat uw dochters nog niet werden besneden. In december 2011 ontdekte Al-Shabaab dat uw dochters nog niet besneden werden. U vermoedt dat de beweging de informatie had laten uitlekken. Begin december 2010 kwam Al-Shabaab een derde maal bij u thuis langs. Uw echtgenoot werd op het hoofd geslagen en u kreeg een stomp in uw maag. De televisie werd vernield, uw voorraad qhat werd in brand gezet. Jullie werden beschuldigd van het overtreden van diverse regels: het vertonen van speelfilms, de verkoop van qhat, overspel omdat u geld ging innen thuis bij klanten alsook het feit dat u uw dochters nog niet had laten besnijden. U en uw echtgenoot werden gewond achter gelaten en Al-Shabaab vertrok. Een verwant van u, Osman Abdille Ali, die lid was van Al-Shabaab vertelde u 2 dagen later dat Al-Shabaab u en uw echtgenoot veroordeelden tot de doodstraf. U bleef nog 7 dagen in Goobweyn. Op 10 december 2010 verliet u Goobweyn en reisde u naar Jumba. Op 15 december 2010 verliet u Jumba per auto en reisde u via Kismayo, Afmadow en Dhoobley naar Nairobi (Kenia). Op 19 december 2010 arriveerde u in Nairobi. Op 5 januari 2011 verliet u Nairobi met een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij en op 5 januari 2011 arriveerde u in België.

Op 6 januari 2011 diende u een eerste asielaanvraag in, in het bijzijn van uw 4 kinderen, bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door het Commissariaat-generaal genomen op 13 februari 2012. Op 9 maart 2012 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep in tegen deze beslissing doch de beslissing van het Commissariaat-generaal werd gehandhaafd bij arrest (arrestnr. 81 530) van 22 mei 2012. Op 13 juli 2012 diende u een cassatieberoep in bij de Raad van State. Op 17 april 2013 werd de beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest (nr. 223.185) vernietigd. Op 24 juni 2013 werd de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van het Commissariaat-generaal vervolgens vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (arrestnr. 105680).

Op 29 juni 2012 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag werd op 1 augustus 2012 genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 11 september 2012 diende u een derde asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot afstand van asielaanvraag (technische weigering DVZ) werd genomen op 15 oktober 2012.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw tweede gehoor voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS dd. 11 april 2014, p. 2-3). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u u tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat u geboren werd in Goobweyn op 14 oktober 1972 (zie eerste gehoorverslag Commissariaat-generaal (verder CGVS) dd. 12 januari 2012, p. 2) en gedurende uw ganse leven ononderbroken in Goobweyn woonde tot u op 10 december 2010 Goobweyn verliet (1ste gehoorverslag CGVS, p. 2) en naar Jumba reisde alwaar u tot 15 december 2010 zou verbleven hebben (1ste gehoorverslag CGVS, p. 3).

Ten eerste laat uw geografische kennis over uw regio van herkomst, Goobweyn, te wensen over. Zo verklaarde u dat u recentelijk, meer bepaald op 10 december 2010 uw geboorte- en woonplaats Goobweyn verliet (1ste gehoorverslag CGVS, p. 3) en naar een dorp niet ver van Goobweyn trok, meer bepaald Jumba genaamd (1ste gehoorverslag CGVS, p. 3). Ondanks het feit dat u herhaaldelijk verklaarde dat Jumba niet ver van Goobweyn is gelegen (1ste gehoorverslag CGVS, p. 3) kon u aanvankelijk Jumba in het geheel niet situeren (1ste gehoorverslag CGVS, p. 3) en voegde u er aan toe niet te weten welke richting Jumba uit is (1ste gehoorverslag CGVS, p. 3) waarna u verkeerdelijk verklaarde dat Jumba gelegen is tussen Kismayo en Goobweyn (1ste gehoorverslag CGVS, p. 3) en Jumba gelegen is richting Kismayo vanuit Goobweyn (1ste gehoorverslag CGVS, p. 3 en 4) (zie informatie in administratief dossier). Daarenboven beweerde u herhaaldelijk niet te weten of er al dan niet dorpen gelegen zijn tussen Goobweyn en Jumba (1ste gehoorverslag CGVS, p. 4). Voorts is het merkwaardig dat u herhaaldelijk beweerde zelfs niet bij benadering te kunnen schatten hoe ver Goobweyn gelegen is van zee (1ste gehoorverslag CGVS, p. 4) hoewel u toch meermaals beweerde dat Goobweyn niet ver van zee gelegen is (p. 4) en u even later dan weer verklaarde dat Goobweyn een kustdorpje is dat aan zee gelegen is (1ste gehoorverslag CGVS, p. 5) en dat de rivier Juba in Goobweyn uitmondt in zee (1ste gehoorverslag CGVS, p. 5). U kon evenmin toelichten of Jumba dan wel Goobweyn dicht bij zee is (1ste gehoorverslag CGVS, p. 4) of welke van deze 2 dorpen dan wel het meest landinwaarts is gelegen (1ste gehoorverslag CGVS, p. 4). Hoewel u verklaarde dat de rivier Juba door Goobweyn stroomt (1ste gehoorverslag CGVS, p. 5) en in Goobweyn uitmondt in zee (1ste gehoorverslag CGVS, p. 5) kon u geen enkel dorp stroomopwaarts benoemen waardoor de rivier Juba stroomt (1ste gehoorverslag CGVS, p. 5) en naast Jumba (1ste gehoorverslag CGVS, p. 5) kon u

verder geen enkel dorp benoemen waardoor de Juba-rivier stroomt hetgeen toch zeer merkwaardig is (1ste gehoorverslag CGVS, p. 5). De vaststelling dat u eenvoudige feiten uit uw dagelijkse leefwereld ontbeert maakt dat de kennis die u wel tentoon spreidt - zoals een resem dorpen in de omgeving van Goobweyn (1ste gehoorverslag CGVS, p. 3) – veeleer ingestudeerd dan spontaan en doorleefd overkomt.

Ten tweede blijken uw verklaringen over socio-politieke gebeurtenissen in uw regio van herkomst uitermate vaag.

Zo verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat in 1991 in Goobweyn clanleden van de clangroepen Darod en Hawiye tegen elkaar vochten (1ste gehoorverslag CGVS, p. 9) doch u voegde er aan toe geen namen van leiders van Darod en Hawiye te kunnen benoemen die in 1991 in Goobweyn vochten (1ste gehoorverslag CGVS, p. 9). Ondanks de vaststelling dat u klaarblijkelijk wel enkele krijgsheren kan opnoemen, meer bepaald generaal Morgan, Omar Jess en Barre Hiirale (1ste gehoorverslag CGVS, p. 9) die volgens uw verklaringen in Goobweyn vochten (1ste gehoorverslag CGVS, p. 9) blijkt u niet te weten tegen wie militieleider Omar Jess precies vocht (1ste gehoorverslag CGVS, p. 10) noch hoe de groepering van Omar Jess precies heette (1ste gehoorverslag CGVS, p. 10) noch wanneer Omar Jess precies vocht in Goobweyn (1ste gehoorverslag CGVS, p. 10). Ook de groepering van generaal Morgan bleek u niet bij naam te kunnen noemen (1ste gehoorverslag CGVS, p. 10) en wat betreft de clan waartoe generaal Morgan behoort verklaarde u slechts in vage bewoordingen “[Generaal Morgan is] Majertein denk ik maar ik ben niet zeker” (1ste gehoorverslag CGVS, p. 10). U kon weliswaar bepaalde zaken vermelden maar indien de interviewer van het CGVS verdere vragen stelde bleef u telkens vaag. Nochtans verklaarde u dat u geboren werd in Goobweyn op 14 oktober 1972 en gedurende uw ganse leven ononderbroken in Goobweyn woonde tot u op 10 december 2010 Goobweyn verliet

Ten derde blijkt uit uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat uw clankennis over de regio van Goobweyn alsook uw algemene kennis van het Somalische clansysteem bijzonder beperkt is.

Zo verklaarde u dat in 1991 in geheel Goobweyn oorlog was (1ste gehoorverslag CGVS, p. 7) dat de Hawiye tegen de Darod vochten (1ste gehoorverslag CGVS, p. 7) en dat u als gevolg van deze oorlog in 1991 uw beide ouders sindsdien uit het oog verloor (1ste gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaarde in dit verband dat de Darod en Hawiye in hoofdzaak in Goobweyn wonen (1ste gehoorverslag CGVS, p. 7). U beweerde merkwaardig genoeg echter niet te kunnen toelichten of een bepaalde clan in de meerderheid is in Goobweyn (1ste gehoorverslag CGVS, p. 7) en beweerde niet eens te weten of de Darod dan wel de Hawiye in de meerderheid zijn in Goobweyn (1ste gehoorverslag CGVS, p. 8) hetgeen toch frappant is. Daarnaast verklaarde u dat er ook Biyomaal-clans in Goobweyn wonen (1ste gehoorverslag CGVS, p. 7) doch u verklaarde opmerkelijk genoeg niet te weten tot welke clangroep Biyomaal behoort (1ste gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaarde voorts dat volgende Hawiyeclans in Goobweyn leven: Abgal, Habr Gedir, Hawadle en Mugudabe (1ste gehoorverslag CGVS, p. 8) doch u kon niet toelichten welke van deze 4 clans in de meerderheid is in Goobweyn (1ste gehoorverslag CGVS, p. 8). Bovendien verklaarde u noch subclans van Abgal te kunnen benoemen (1ste gehoorverslag CGVS, p. 8) noch subclans van Habr Gedir te kunnen benoemen (1ste gehoorverslag CGVS, p. 8) noch subclans van Hawadle te kunnen benoemen en evenmin subclans van Mugudabe te kunnen benoemen (1ste gehoorverslag CGVS, p. 8) hoewel u verklaarde dat deze 4 clans in Goobweyn wonen en de clangroep Hawiye bovendien – samen met de Darod – in hoofdzaak Goobweyn zouden bevolken (1ste gehoorverslag CGVS, p. 7). Daarnaast verklaarde u dat de clans Bajuni en Jareer bestaan (1ste gehoorverslag CGVS, p. 7) doch u beweerde niet met zekerheid te weten of Jareer en Bajuni al dan niet hetzelfde is (1ste gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaarde voorts verkeerdelijk dat Wacbudhan een aparte clan van de clangroep Hawiye is (1ste gehoorverslag CGVS, p. 8) en niet tot de Abgalclan zou behoren (1ste gehoorverslag CGVS, p. 8) (zie informatie in administratief dossier). Hoewel u verklaarde dat de clangroep Darod – samen met Hawiye – in hoofdzaak in Goobweyn wonen (1ste gehoorverslag CGVS, p. 8) kon u slechts 4 clans van de Darod bij naam noemen, meer bepaald Dhulbahante, Majertein, Ogaden en Marehan (1ste gehoorverslag CGVS, p. 8) maar u kon verder geen enkele subclan van Marehan benoemen (1ste gehoorverslag CGVS, p. 8), geen enkele subclan van Majertein benoemen (1ste gehoorverslag CGVS, p. 8), geen enkele subclan van Dhulbahante benoemen (1ste gehoorverslag CGVS, p. 9) en geen enkele subclan van Ogaden benoemen (1ste gehoorverslag CGVS, p. 9).

Wat betreft uw bewering dat zowel uzelf (1ste gehoorverslag CGVS, p. 6) als uw echtgenoot (1ste gehoorverslag CGVS, p. 5-6) tot de Ajuraan-clan behoren kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Zo is het merkwaardig dat u verklaarde dat de Ajuraan opgedeeld worden in 4 subclans hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de Ajuraan worden ingedeeld in 6 subclans (zie informatie in administratief dossier) en dat aanvankelijk slechts één van de door u

genoemde subclans, meer bepaald Waqle (1ste gehoorverslag CGVS, p. 11) overeenkomt met de in de informatie genoemde subclans waarna u, evenwel pas wanneer u de term opgeworpen wordt door de interviewer van het Commissariaat-generaal de subclan Garen blijkt te kennen (1ste gehoorverslag CGVS, p. 15). Het is echter merkwaardig dat u verklaarde de door de interviewer van het Commissariaat-generaal opgenoemde termen Gelberis (1ste gehoorverslag CGVS, p. 15), Yibidalla (1ste gehoorverslag CGVS, p. 15), Gashe (1ste gehoorverslag CGVS, p. 15) en Dulhata (1ste gehoorverslag CGVS, p. 15) niet te kennen gezien het hier immers allen subclans van Ajuraan betreft (zie informatie in administratief dossier). Daarnaast blijkt dat u geen enkele clan kon benoemen die verwant zou zijn met Ajuraan (1ste gehoorverslag CGVS, p. 14). Voorts is het merkwaardig dat u geen correcte verklaring kon geven voor de door de interviewer van het Commissariaat-generaal opgeworpen termen Dagoodi (1ste gehoorverslag CGVS, p. 14), Gaaljeel (1ste gehoorverslag CGVS, p. 14), Dirisamo (1ste gehoorverslag CGVS, p. 15) en Doqondide (1ste gehoorverslag CGVS, p. 15) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt enerzijds blijkt dat deze clans hun traditioneel woongebied zich in uw regio blijkt te bevinden (zie informatie in administratief dossier) en anderzijds uit informatie waarover het Commissariaat-generaal blijkt dat deze clans verwantschap zouden vertonen met uw eigen Ajuraan-clan (zie informatie in administratief dossier). Deze vaststellingen zijn echter uiterst bevreemdend gezien het belang van clankennis in de Somalische samenleving. Zo blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier dat de belangrijkste structuur in de Somalische maatschappij de clanstructuur is en dat historisch gezien identiteit en sociale relaties gedefinieerd worden door clan. Historisch gezien was clan de basis die recht en orde en de sociale activiteiten tussen clans structureerde. Ook meent Landinfo dat alle experts en alle Somalische bronnen tijdens gesprekken in 2011 en 2012 stelden dat, ondanks jaren van conflict, de clan het veiligheidsnetwerk en de hoeksteen van de Somalische maatschappij blijven. In het algemeen blijkt uit geraadpleegde bronnen dat het voor Somaliërs belangrijk is hun afkomst te kennen. Mary Harper schrijft dat veel Somaliërs een lange lijst van mannelijke voorvaders kunnen opsommen, dat dit een centraal onderdeel vormt van hun orale cultuur en het hen toelaat om nauwkeurig hun plaats in de samenleving te bepalen. In 2002 schreef een expert voor The International Dalit Solidarity Network dat vanaf jonge leeftijd aan kinderen hun stamboom wordt aangeleerd. De geschiedenis van de familieclan en de relatie met andere clans wordt vaak opnieuw verteld doorheen de levensjaren. In 2012 schreef Landinfo dat Somalische bronnen stelden dat kennis over de clan en de afkomst nog steeds groot is, zowel bij volwassenen als bij jongeren. Bovendien zou het vooral de moeder en grootmoeder langs moederskant zijn – eventueel de grootmoeder langs vaderskant – die het [kind] zijn abtirsiimo [afstamming] leren (COI Focus Somalië: Belang van het clansysteem - Cedoca - 20 september 2013).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Goobweyn en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het tweede gehoor op de zetel van het CGVS dd. 11 april 2014 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor (2de gehoorverslag CGVS, p. 2-3) en op het einde van het gehoor (2de gehoor, p. 6) zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw

verklaringen. Er werd tot slot bevestigd dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Hoewel u herhaaldelijk geconfronteerd werd met de vaststelling dat het CGVS geen geloof hechtte aan uw beweerde Somalische nationaliteit (2de gehoor, p. 2-3 en 6) bleef u er bij afkomstig te zijn uit Goobweyn in Somalië. U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit of recent afkomst, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Wat betreft het door u voorgelegde medisch attest van niet-besnijdenis van uw dochter Ahmed Mohamed Zeynab uitgegeven door het Algemeen Stedelijk Ziekenhuis, Campus Wetteren, Dienst Verloskunde-Gynaecologie - Fertiliteit op 28 juni 2011, het door u voorgelegde medisch attest van niet-besnijdenis van uw dochter Ahmed Mohamed Zeynab uitgegeven door het Centres Hospitaliers Jolimont op 15 april 2014, het door u voorgelegde medisch attest van niet-besnijdenis van uw dochter Ahmed Mohamed Ayan uitgegeven door het Algemeen Stedelijk Ziekenhuis Campus Wetteren Dienst Verloskunde-Gynaecologie - Fertiliteit op 28 juni 2011, het door u voorgelegde medisch attest van niet-besnijdenis van uw dochter Ahmed Mohamed Ayan uitgegeven door het Centres Hospitaliers Jolimont op 15 april 2014, het door u voorgelegde medisch attest van besnijdenis op naam van Mohamed Elmi Amun uitgereikt door het Algemeen Stedelijk Ziekenhuis Campus Wetteren Dienst Verloskunde-Gynaecologie - Fertiliteit op 4 april 2011 en het door u voorgelegde medisch attest van een heelkundige ingreep en hospitalisatie van Mohamed Elmi Amun uitgereikt door het Algemeen Stedelijk Ziekenhuis Campus Wetteren Dienst Verloskunde-Gynaecologie – Fertiliteit op 8 maart 2011 kan gezegd worden dat deze attesten geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen gezien uw Somalische nationaliteit betwijfeld wordt. De door u voorgelegde documenten (dd. 10 april 2014) die stellen dat uw dochter, Ayan Ahmed Mohamed, op 15 april 2014 een afspraak had in het ziekenhuis van Nijvel en het medisch attest op naam van uw dochter Zeynab Ahmed Mohamed, opgemaakt door Dr. Olivier Delaere (handchirurg) te Nijvel wijzigen bovenstaande vaststellingen niet.

Wat de door u in het kader van uw beroep tegen de vorige beslissing van het CGVS dd. 13/02/2012 ingeroepen vrees voor verdere besnijdenis betreft (zie verzoekschrift dd. 09/03/2012 in het administratief dossier, p. 12), dient volledigheidshalve het volgende te worden opgemerkt. In het verzoekschrift wordt gesteld dat, vermits in Somalië de besnijdenisgraad van het type 3 ongeveer 79 % bedraagt, de kans bestaat dat u, die een type 2 besnijdenis onderging, bij een gedwongen terugkeer naar Somalië een type 3 besnijdenis zal moeten ondergaan. Daargelaten de vaststelling dat u deze vrees merkwaardig genoeg pas aanhaalde in het kader van uw beroep tegen deze beslissing en niet tijdens uw gehoor voor het CGVS dd. 12/01/2012 terwijl u hiertoe wel de kans had (zie onder meer gehoorverslag CGVS p. 16, 21-22), dient nogmaals te worden gesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering de Somalische nationaliteit te hebben, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan deze door uw ingeroepen vrees voor verdere besnijdenis.

Wat betreft de 2 door u voorgelegde attesten getiteld *Attestation de début d'accompagnement psychologique de Madame Amun Mohamed Elmi* en *Attestation d'accompagnement psychologique de Madame Amun Mohamed Elmi* uitgereikt door Catarina Koletsis, psychologue-clinicienne op respectievelijk 4 juni 2012 en 11 juni 2013 kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt. Deze attesten stellen dat u gedurende een periode in 2012 en in 2013 psychologisch werd ondersteund door een psychotherapeute omdat u de behoefte had om de redenen voor het vertrek uit uw land van herkomst en om uw vrees bij eventuele terugkeer te kunnen toevertrouwen. Het tweede attest maakt eveneens melding van de moeilijkheden die u (en uw kinderen) hebben ondervonden na de negatieve beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 22 mei 2012. Verder maken deze attesten gewag van hoofdpijn die de slaap zouden verstoren en prikkelbaarheid. Deze attesten doen echter geen afbreuk aan bovenstaande motivering betreffende uw verklaringen over uw beweerde identiteit, nationaliteit en herkomst die de kernelementen uitmaken in een asielaanvraag. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvraag op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor

het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de vreemdelingenwet.

Wat betreft de door u voorgelegde kopie van uw huwelijksakte (nr. 304/96) opgesteld door het Ministry of Justice & Religious Affairs (s.l.) (s.d.) kan worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Somalië na 1991 in totale chaos verviel en sindsdien geen functionele regering, noch een centrale administratie meer kende. Ook blijkt dat alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten. Verder dat Somalië het meest corrupte land ter wereld is. Er wordt dan ook uitdrukkelijk gesteld dat "Gezien de afwezigheid van een centraal bestuur worden documenten die zijn uitgereikt na de omverwerping van Siad Barre in 1991 in het algemeen niet meer aanvaard als officiële, en dus rechtsgeldige documenten.

Wat betreft de door u voorgelegde kopie van uw identiteitskaart uitgereikt op 15 mei 1990 te Mogadishu kan gezegd worden dat, om enige bewijswaarde te hebben, een document ondersteund dient te worden door geloofwaardige verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Daarnaast is het merkwaardig dat u stelde dat u geboren werd in Goobweyn (p. 2), onafgebroken in Goobweyn woonde van uw geboorte tot 15 december 2010 (p. 2) en gedurende uw leven nooit naar andere steden of dorpen reisde (p. 3) hoewel de deze identiteitskaart blijkbaar afgeleverd werd in Mogadishu op 15 mei 1990.

Wat betreft de door u voorgelegde en door u opgestelde persoonlijke getuigenis kan gezegd worden dat deze louter uw persoonlijke verklaringen bevat, maar niet van die aard is om uw vermeende Somalische nationaliteit aan te tonen. Bijgevolg doet dit document geen afbreuk aan bovenstaande motivering betreffende uw verklaringen over uw beweerde identiteit, nationaliteit en herkomst.

Wat betreft de door u voorgelegde brief van GAMS Belgique asbl uitgereikt op 2 juli 2012 en het attest van Gams Belgique opgesteld te Brussel op 23 januari 2014 kan gezegd worden dat deze documenten louter aantonen dat u contact heeft met deze organisatie doch dit de bedrieglijkheid betreffende uw afkomst en nationaliteit geenszins teniet doet.

Uw reisweg kan, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

1.3. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift de volgende documenten: "bestreden beslissing CGVS; aanstelling door het BJB Brussel (nog bij te brengen); advies BCHV in vergelijkbare zaak (traceerbaar via www.cbar-bchv.be); brief aan CGVS; bijlage 13quater van 01.08.2012; kopie Somalische identiteitskaart; kopie huwelijksakte als bijlage; uittreksel Eligibility Guidelines 2010; UNHCR International Protection Considerations with Regard to people fleeing Southern and Central Somalia van januari 2014".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster beroept zich in een "ENIG MIDDEL" op de "Schending van het artikel 48/3,48/4,48/5 en 48/6 van de vreemdelingenwet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 15.12.1980, van de materiële motiveringsplicht en van de rechten van verdediging".

2.2. De Raad oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van

de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit en nationaliteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerdde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. De Raad benadrukt dat er niet verwacht wordt dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel aantonen dat verzoekster bekend is met de plaats waar zij beweerdelijk vandaan komt en voorts dienen de problemen aannemelijk gemaakt worden waarom zij gevlucht is.

3.2. Aangezien verzoekster verklaart in 1972 geboren te zijn in Goobweyn en heel haar leven daar gewoond te hebben tot haar vlucht in 2010, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat ze opgegroeid is en achtendertig jaar in Goobweyn, Somalië heeft gewoond. Verzoekster baatte sinds 2000 tot aan haar vertrek een kleine voedingswinkel uit bij haar thuis, waarbij ze tevens qhat verkocht. Verzoekster bleef qhat in het geheim verkopen nadat dit door de UIC en nadien door Al Shabaab verboden was, waarbij ze soms achteraf bij de klanten thuis het verschuldigde saldo ging innen. Sinds begin 2010 vertoonde haar echtgenoot tegen betaling films aan jongeren. Verzoeksters jarenlange activiteiten als handelaarster en verkoopster impliceren minstens een commerciële en maatschappelijke ingesteldheid en alertheid. Verzoekster werd tweemaal gewaarschuwd door Al Shabaab de verkoop van qhat stop te zetten, doch bleef hiermee doorgaan, zodat zij minstens bijzonder onbevreesd en koelbloedig heeft gehandeld en dit in tegenstelling met het profiel in België (zie psychologische attest). Verzoekster is getrouwd en heeft vier kinderen zodat ze de nodige sociale contacten had met haar sociale omgeving en haar grotere familie/clan. Bovendien is het realistisch dat ook deze kinderen opgroeien in gemeenschap en verzoekster met de familie van hun vrienden bekend is. Verzoekster is "4 of 5 jaar", "5 jaar ongeveer" naar de Koranschool gegaan en kan Somali en Arabisch lezen en schrijven (gehoor 1 p. 12, gehoor 2 p. 5), zodat zij beperkt geschoold is. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster herinneringen heeft aan haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving en ze dit nauwgezet kan toelichten, temeer gezien haar profiel als handelaarster en - buitenshuis en clandestien - verkoopster van qhat.

3.3. Het is dan ook gezien de aan het administratief dossier toegevoegde informatie niet ernstig dat verzoekster die haar hele leven in Goobweyn in Somalië woonde, handel dreef en hiervoor ook buitenshuis kwam, geen bekendheid kan aantonen met haar directe, ook visuele omgeving, zelfs haar dorp niet correct kan toelichten, noch haar vluchtweg geografisch voldoende kan toelichten. Aldus is niet aanvaardbaar dat verzoekster de afstand van haar dorp tot de zee op geen enkele manier kan inschatten ("*niet ver maar ik kan niet schatten, ik weet het niet in uren of reistijd*"), terwijl ze nadien wel stelt dat "*de rivier stroomt in zee in Gobweyn zelfs*" en dat Goobweyn een kustdorpje is (gehoor 1 p. 4, p. 5), zodat dit alleszins vlakbij is (zie plattegronden van de regio bij administratief dossier). Dat verzoekster geen lengtematen kent is geheel irrelevant nu zij afstanden op haar eigen wijze kan toelichten of vergelijken met andere voor haar bekende plaatsen, desgevallend visueel. Verzoekster stelt verder nog dat de Juba door Jumba stroomt, maar kan geen enkel dorp stroomopwaarts toelichten (gehoor 1 p. 5), wat niet aanvaardbaar is nu zij zelf verklaart dat de rivier uitmondt in Goobweyn. Verzoekster stelt bij haar vertrek van Goobweyn naar Jumba te zijn gereisd, dat "*niet ver van Goobweyn, ik weet niet weke richting uit*" ligt, waarbij volgens verzoekster Jumba vanuit Gobweyn "*richting Kismayo*" is (gehoor 1 p. 3), terwijl daarentegen Goobweyn tussen beide in ligt. Waar verzoekster nu stelt dat zij "*blijkbaar echter ten onrechte, dacht dat Jumba tussen Goobweyn en Kismayo lag, nu zij eerst naar deze plek reisde alvorens naar Kismayo verder te reizen*", is dit een loutere *post-factum* bewering die daarenboven, bij gebreke aan enige onderliggende redenen, onlogisch is. Bovendien verklaart dit niet waarom verzoekster niet wist of er dorpen liggen tussen Goobweyn en

Jumba, noch weet of Jumba dichterbij de zee ligt of meer landinwaarts dan Goobweyn (gehoor 1 p. 4), terwijl zij wel via deze weg vluchtte en verzoekster aldus de zee zou gezien hebben. Alleszins kan hieruit een theoretische kennis blijken zodat verzoekster aldus minstens de kunde en de mogelijkheid had om ingestudeerde kennis op te doen te meer verzoekster wel een aantal andere dorpen kan opsommen, doch geen dorpen stroomopwaarts kent en stelt dat Juba uitmondt in de zee in Goobweyn, doch zelfs geen indicatie kan geven over de afstand terwijl de zee op wandelafstand van Goobweyn ligt (zie plattegronden bij administratief dossier).

3.3.1. Aldus kan verzoeksters gebrek aan scholing in deze niet overtuigen als verschoning voor haar ontoereikende kennis over haar beweerde dorp en regio van herkomst. Immers, zelfs van een persoon zonder opleiding kan redelijkerwijs worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op eenvoudige, dagelijkse en elementaire kennisvragen in verband met haar beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zijn aangetast of verzoekster verhindert haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven te meer nu uit het bovenvermelde blijkt dat verzoekster abstracte namen kan aanleren en verzoekster naast het Somali ook het Arabisch kan schrijven. Bovendien was verzoekster handelaar wat frequente contacten met cliënteel in het dorp en uit de nabije omgeving veronderstelt. Verzoekster bevestigt dit door te stellen dat ze zelf schulden ging innen zodat zij ook buitenshuis haar weg diende te vinden en zich diende te oriënteren. Dat verzoekster niet eenvoudig kon verklaren hoe ver ze van zee woonde is op zich al voldoende om haar beweerde herkomst te ontkennen te meer nu verzoekster opgroeide vóór de oorlog toen er geen belemmeringen waren. Aan verzoekster werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld die peilen naar bijzonderheden die eenieder die afkomstig is van Goobweyn zou moeten weten. Dat verzoekster op een aantal vragen wel wist te antwoorden doet hier geen afbreuk aan. De commissaris-generaal heeft bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening gebracht in het licht van het geheel van de motieven. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Uit de mening van Prof. Abbink kan overigens evenmin worden afgeleid dat *“de geografische kennis van Somalische asielzoekers niet mag worden overschat”* nu deze enkel stelt dat er rekening mee moet worden gehouden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen en schrijven, waarbij verzoekster verklaarde wel degelijk Somali en Arabisch te kunnen lezen en schrijven. Uit verzoeksters geografische kennis kan geenszins blijken dat zij van Goobweyn, Somalië afkomstig is nu deze op elementaire punten ontoereikend en niet doorleefd is. Dit is voldoende om haar beweerde herkomst uit Somalië geheel te ondergraven.

3.4. Hoe dan ook verzoeksters socio-politieke kennis kan dit slechts bevestigen nu verzoekster geen enkele naam van leiders kan noemen die in 1991 in Goobweyn vochten, stelt dat de oorlog in 1993 werd beëindigd maar tevens dat *“de oorlog is nog steeds aan de gang, maar niet zoals het was in 1993”*, waarbij ze slechts drie namen en een organisatie noemt, maar inzake Omar Jess stelt *“ik weet niet wie hij is maar hij is de leider van een groepering”*, waarbij ze de naam van deze groepering niet kan toelichten, noch weet wanneer hij in Goobweyn zou gevochten hebben, noch weet tegen wie; en evenmin de groepering van generaal Morgan kan toelichten en niet zeker is van zijn clan (gehoor 1 p. 9-11). Aldus kan verzoekster de krijgsheren en milities die om dit gebied streden geenszins voldoende toelichten (gehoor 1 p. 9-10), terwijl dergelijke kennis cruciaal is om eigen veiligheidsredenen en deze van haar gezin en zeker om commerciële redenen. Verzoekster maakt dan ook opnieuw niet geloofwaardig van Goobweyn, Somalië te zijn.

3.4.1. Waar verzoekster nog stelt dat niet alle antwoorden uit de beschikbare informatie kunnen worden gehaald, stelt de Raad vast dat verzoekster geen antwoord kon geven op de desbetreffende vragen, zodat de commissaris-generaal niet verplicht was dienaangaande informatie bij te brengen nu de antwoorden van verzoekster niet moet worden geverifieerd en kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster dienaangaande onwetend is. Aangaande verzoeksters verweer dat uit de bij het administratief dossier toegevoegde informatie *“helemaal niet blijkt waarom van een inwoner van Goobweyn zou mogen verondersteld worden dat zij zeker een antwoord op deze vragen moet kunnen geven”*, merkt de Raad op dat het redelijk is te veronderstellen dat burgeroorlogen bijzonder ingrijpende gebeurtenissen zijn, die daarenboven een manifeste afwijking op de alledaagsheid vormen zodat zij niet ongemerkt kunnen voorbijgaan. Burgeroorlogen treffen daarenboven uit hun aard, de gehele

burgerbevolking zonder onderscheid naar geslacht, leeftijd, opleidingsniveau... zodat het onmogelijk is hiervan niet op de hoogte te zijn indien men dit werkelijk heeft meegemaakt. De vaststelling dat verzoekster dergelijks vooropstelt kan slechts bevestigen dat verzoekers geen burgeroorlog meemaakte en haar bewering dat zij haar ouders, broer en zuster ten gevolge van de burgeroorlog is kwijt geraakt kan niet overtuigen. Anderzijds is het niet ernstig dat verzoekster indien ze haar hele leven in Goobweyn zou geleefd hebben, de strijdende krijgsheren niet kan noemen, zelfs indien dit ondertussen zo'n twintig jaar geleden is. Evenmin kan gesteld worden dat verzoekster "geen actieve kennis meer heeft over het precieze verloop van de destijds gevoerde strijd", aangezien ze zelfs geen namen van de strijdende krijgsheren kan noemen.

Dit geldt tevens voor de daaropvolgende gewapende conflicten, rebellieën en overheersingen waarvan verzoekster minstens deze kennis moet hebben die aantoonde hoe ze kon overleven en de gevaren kon ontwijken of trotseren, te meer verzoekster sinds 2000 quasi continu een winkel uitbaatte, en zij deze "*afhankelijk van de veiligheidssituatie sloot ik de winkel soms als er oorlog was*" (gehoor 1 p. 13), zodat de vijandelijkheden niet alleen haar leven en dat van haar familieleden, maar ook dat van haar zaak bedreigden en kennis over de protagonisten cruciaal is om aan de vijandelijkheden te ontsnappen. Verzoeksters verklaringen kunnen geenszins geloofwaardig maken dat ze dergelijke, soms zelfs extreme vijandigheden heeft meegemaakt. Verzoeksters opmerkingen betreffende het ontbreken van informatie kunnen dan ook niet worden aanvaard nu een minimum aan kennis automatisch voortvloeit uit de aard van de beweerde feiten die verzoekster zou hebben meegemaakt. Bovendien gaat verzoekster er aan voorbij dat de bewijslast principieel op haar rust. Aan verzoekster werd er geen diepgaand begrip over alle details van de gevechten gevraagd, doch de voor haar nodige kennis om gedurende 20 jaar hierin te overleven, met name de grote lijnen van de data en namen en clans van de strijdende krijgsheren en groeperingen, wat zij gezien haar bewering altijd in Goobweyn geleefd en gewerkt te hebben, moet kennen, *quod non*.

3.5. Wat verzoeksters eigen clankennis betreft, stelt de Raad gezien de aan het administratief dossier toegevoegde informatie vast dat verzoekster initieel slechts één van haar eigen subclans van de Ajuraan correct kan opgeven (gehoor 1 p. 11) en vier van de zes subclans van haar eigen clan Ajuraan niet herkent wanneer die haar worden voorgelezen (gehoor 1 p. 14-15). Verzoekster kent bovendien geen aanverwante clans van haar eigen clan (gehoor 1 p. 14), noch herkent ze drie van de aan haar eigen clan aanverwante clans die hun traditioneel woongebied hebben in verzoeksters eigen regio en duidt ze een vierde clan qua grotere clan volledig verkeerd noch weet ze waar deze wonen (gehoor 1 p. 14-15). Aldus stelt de Raad vast dat verzoekster quasi volledig onbekend is met haar eigen onmiddellijke clanstructuur. Verzoekster weet bovendien niet welke clanfamilie, noch welke subclan van de Hawiye, de meerderheid vormt in haar eigen dorp Goobweyn, kan de door haarzelf gegeven subclans in Goobweyn (quasi) niet situeren ten opzichte van een grotere clan, en kan geen verdere subclans geven van de door haarzelf gegeven subclans van de clanfamilie Hawiye noch van de clanfamilie Darod (gehoor 1 p. 7-9). Aldus stelt de Raad vast dat verzoekster de clans van haar dorp en regio en de clans die betrokken waren in de nasleep van de burgeroorlog in 1991 quasi niet kan toelichten (gehoor 1 p. 7-8).

3.5.1. De Raad herhaalt dat niet wordt verwacht noch vermoed dat elke Somalische asielzoeker een encyclopedische kennis bezit van alle Somalische clanstructuren en clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen, echter er kan wel verwacht worden dat een Somali bekend is met de eigen clanstructuur en ook de clans van zijn woonplaats grondig kan toelichten, hetgeen tevens in de door verzoekster aangebrachte informatie (advies UNHCR) door Prof. Abbink wordt gesteld ("*Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend*"). Waar verzoekster verwijst naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan verzoeksters asielrelaas, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat prof. Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoekers asielzaak. Wat de stelling van Prof. Abbink betreft, kan uit het advies van

het UNHCR enkel een individuele beoordeling in een individueel asiëldossier blijken, wat niet gelijkgeschakeld kan worden met een algemeen geldende norm.

3.5.2. Uit de COI Focus SOMALIE *“Belang van het clansysteem”* van 20 september 2013 blijkt verder dat de clan traditioneel de basis vormt van de organisatorische en rechtsstructuur van de Somalische samenleving en dat de clanidentiteit essentieel blijft voor toegang tot bescherming en gerechtigheid in Somalië. Indien tevens blijkt dat het clansysteem niet absoluut is, maar eerder in voortdurende evolutie, en de clan nu eerder een sociale structuur is dan een beschermer, dan kan tevens blijken dat de clan het veiligheidsnetwerk en de hoeksteen van de Somalische maatschappij blijft. Uit deze informatie kan wel degelijk worden afgeleid dat een Somalische die achtendertig jaar in een zelfde Somalische dorp woont, familie had, gehuwd is, kinderen kreeg en handel dreef, de *“clans kan opsommen die in zijn dorp wonen”* en dat *“de verhouding kan opgeven tussen de verschillende clans in zijn dorp”*, zelfs indien deze enkel om veiligheidsredenen gekend zouden zijn. Waar in de COI verwezen wordt naar een zekere ambiguïteit dan wordt dit geduid doordat clans zeer gefragmenteerd zijn en gesplitst worden in subclans en vandaaruit steeds verder gesplitst, dat allianties tussen deze groepen voortdurend veranderen en dat de onderlinge verhoudingen moeten gezien worden als het resultaat van veranderende sociale en politieke processen. Hierin wordt niet gesteld dat *“het delicaat is om een strikte opdeling te maken tussen clans”*. Evenmin kan dergelijke conclusie blijken uit Prof. Abbink zijn mening in een individuele zaak.

Bovendien was verzoekster meerderjarig toen de burgeroorlog uitbrak en kon van haar, als verkoopster en handelaar, minstens een maatschappelijke en commerciële alertheid ten opzichte van de clans van haar cliënteel en andere dorpingen worden verwacht.

3.5.3. Bovendien wordt in deze COI bevestigd dat de clanidentiteit en kennis over familierelaties nog steeds belangrijk zijn, zowel bij adolescenten als bij volwassenen. De COI stelt dienaangaande *“De Swedish Migration Board stelt dat alle bronnen die ze raadpleegden het erover eens zijn dat elke Somaliër een aantal generaties kan opsommen. De informatie over het aantal generaties dat men kan opsommen varieert volgens de bron. Lifos schrijft dat een bron van een ministerie in Hargeisa stelde dat elke Somaliër 17-18 generaties kan opsommen terwijl een medewerker van de Somalische NGO Elman Peace and Human Rights Center in een e-mail van november 2012 stelde dat elke Somaliër zonder twijfel vier generaties kan noemen. Volgens informatie die Lifos in oktober 2012 via e-mail kreeg van Abiib Ahmed Hersi, Executive Director van de NGO Comprehensive Community Based Réhabilitation in Somaliland (CCBRS), zijn er Somaliërs die meer dan 25 generaties kunnen opsommen. Zij die zo veel generaties kennen worden laandheere (adellijk) genoemd, wat betekent dat hij of zij van een grote clan zijn. Kinderen leren vanaf ongeveer vijf jaar hun abtirsiiimo/abtirsiin [stamboom of afkomst]. In het begin leren de kinderen ongeveer vijf generaties om er later meer en meer te leren. Rond de leeftijd van acht-negen kennen kinderen vaak hun hele abtirsiiimo/abtirsiin. Het is vooral de moeder en grootmoeder langs moederskant (eventueel de grootmoeder langs vaderskant) die het zijn abtirsiiimo leren. (...) Een kind kent als hij vier jaar is behalve zijn naam ook de generatie drie en vier en vanaf die leeftijd leert het kind over zijn clan. Ouders pronken gewoonlijk trots met de kennis van hun kind over zijn clanlijn. Hoe verder terug een kind zijn voorvaders kent door de generaties, hoe meer het kind en zijn familie als beroemd worden aanzien en (geacht worden) invloedrijke contacten te hebben. Abtirsiiimo/abtirsiin wordt bijvoorbeeld gebruikt wanneer men discussieert over het vaderlijk erfdeel en voorouders, wanneer meederheidsclans proberen hun dominantie te tonen over minderheidsclans en om de lof te zingen over in de clan gevormde personen en een individu kan abtirsiiimo/abtirsiin gebruiken om haar/zijn verband tot die persoon te tonen. Als het een kind betreft dat zijn voogd is kwijtgeraakt wordt abtirsiiimo/abtirsiin gebruikt om te onderzoeken, te identificeren en het kind te verenigen met zijn families”*. Indien niet wordt verwacht *“dat elke Somaliër van alle andere clans (...) alle subclans en verdere onderverdelingen kan opsommen”* indien deze niet behoren tot zijn onmiddellijk leef- en werkomgeving, dan kan uit de geciteerde informatie wel degelijk blijken dat een Somalische van haar eigen clan de subclans en verdere onderverdelingen moet kunnen opsommen. Aldus is geheel onaanvaardbaar dat verzoekster quasi volledig onbekend is met haar eigen onmiddellijke clanstructuur, temeer gezien zij moeder is en dus zelf de clanstructuur aan haar kinderen zou moeten hebben geleerd, en achtendertig jaar in Somalië zou hebben gewoond. Hieruit kan dan ook opnieuw blijken dat verzoekster niet opgroeide of woonde in Goobweyn of Somalië waar de clankennis om vele maatschappelijke redenen belangrijk is.

Ten slotte kan nog worden toegevoegd dat aangezien verzoekster niet bekend is met Somalië en er dus manifest niet woonde ook de vrees voor besnijdenis van haar dochters in Somalië onderuit haalt. De Raad kan in dit opzicht nog toevoegen dat de moeders bij besnijdenis een uiterst belangrijke stem

hebben. Indien zij niet als actor van vervolging willen doorgaan moeten zij meer dan overtuigd zijn om deze ingreep niet te laten uitvoeren en dit ongeacht waar ze verblijven. Immers er wordt niet betwist dat besnijdenis een ingewortelde gewoonte is bij verschillende volkeren en verzoekster toont ook niet aan dat de loutere geografische aanwezigheid in Europa een (vorm van) besnijdenis van Somalische dochters kan verhinderen.

3.6. Verzoekster gaat er voorts ten onrechte van uit dat aan de voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. De Raad kan immers de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. De bewijskracht behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoekster gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoekster dient niet louter documenten neer te leggen maar zij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Er werd dienaangaande reeds vastgesteld dat verzoekster haar Somalische nationaliteit en herkomst geenszins geloofwaardig is.

3.6.1. Artikel 48/6 vreemdelingenwet stelt dat wanneer de asielzoeker op wie de bewijslast ligt “*een aantal*” (eigen benadrukking) van zijn verklaringen niet aantoot met stukken of andere bewijzen, hij toch geloofwaardig wordt geacht wanneer hij aan de in artikel 57/7ter vreemdelingenwet opgesomde volgende voorwaarden voldoet. Er moet cumulatief aan de voorwaarden voldaan worden. Deze voorwaarden vereisen naast de plicht tot medewerking en het tijdig indienen van een asielaanvraag, dat verzoekster haar verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn, en verzoekster in grote lijnen geloofwaardig is, *quod in casu non* zoals hierboven blijkt. Verzoekster is dan ook bezwaarlijk ernstig waar zij aanvoert dat “*Het eerste lid en het tweede lid van deze bepaling laten immers uitschijnen dat indien verklaringen ondersteund worden door documenten, dit volstaat als bewijs van de bewering van de asielzoeker. In tegenstelling tot wat het CGVS stelt, volstaat het dus dat documenten verklaringen ondersteunen, en is het niet noodzakelijk dat, omgekeerd, documenten ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen*”, nu de geloofwaardigheid van het asielrelaas steeds het kernelement uitmaakt in elke asielaanvraag, of er nu documenten voorliggen of niet.

3.6.2. Verzoekster voegt een kopie van haar identiteitskaart en een bijlage 13^{quater} tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag van de DVZ waaruit zou moeten blijken dat zij haar originele identiteitskaart in een vroegere fase zou hebben neergelegd. Verzoekster verklaart haar originele identiteitskaart te zijn verloren, zodat de Raad noodgedwongen enkel de fotokopie kan verifiëren. De Raad stelt dienaangaande vast dat de identiteitskaart uitgegeven werd op 15 mei 1990 te Mogadishu, terwijl verzoekster in Goobweyn geboren en getogen is. Verzoekster verklaart ter zitting dat haar “*stiefmoeder is naar Mogadishu gereden en heeft dat meegenomen*”. Dat geen vertaling werd toegevoegd is niet relevant nu overduidelijk blijkt dat deze kaart werd uitgegeven te “Muqdisho” en dit tevens bevestigd wordt in verzoeksters eigen verklaringen zodat de verdere opmerkingen in het verzoekschrift niet nuttig worden aangevoerd. Indien verzoekster ter gehoor niet werd ondervraagd op dit punt, dan kan wel blijken dat zowel verzoekster (gehoor 2 p. 4) als haar raadsman toelichting konden geven over haar identiteitskaart (gehoor 2 p. 7) en dat verzoekster zelf niets wenste toe te voegen aan haar relaas (gehoor 2 p. 7). Verzoekster en haar raadsman konden bovendien ter terechtzitting bijkomende toelichtingen geven, wat zij ook gedaan hebben. De verwijzing naar het arrest *Singh* (EHRM, 2 oktober 2012, *Singh en A. v. België*, n° 33210/11), gaat geenszins op nu dit een verificatieverzoek betrof, gericht aan het UNHCR, van documenten betreffende de erkenning van een vluchtelingenstatuut, wat niet kan gelijkgeschakeld wordt met een fotokopie van een identiteitsbewijs.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoekster aldus niet persoonlijk om haar identiteitsbewijs is gegaan, zodat niet geverifieerd kon worden de identiteitsgegevens en foto wel degelijk deze van verzoekster waren. Integendeel, het identiteitsbewijs werd louter uitgereikt op basis van verklaringen gezien evenmin kan blijken dat andere documenten werden voorgelegd. Bovendien verklaarde verzoekster ter gehoor dat zij geen identiteitsdocumenten bezat, doch enkel een geboortecertificaat (gehoor 1 p. 14). Aldus kan

geen bewijswaarde aan dit document worden gehecht. Aangaande de scan van de huwelijksakte en de andere voorgelegde documenten, verwijst de Raad naar de terecht vaststellingen van de commissaris-generaal, die hij bijtreedt.

3.7. De Raad benadrukt verder dat de loutere kennis van de Somalische taal onvoldoende is om aannemelijk te maken dat verzoeker van Somalische nationaliteit en afkomst zou zijn. De taal is immers slechts een aspect dat een herkomst kan aantonen. Bovendien komt de Somali-bevolkingsgroep niet enkel in Somalië voor maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld uitgeweken. Daarenboven houdt het spreken van de Somalische taal niet noodzakelijk in dat men ook geboren is en altijd verbleven heeft in Somalië nu talen ook elders aangeleerd kunnen worden. Waar verzoekster nog verwijst naar een taalanalyse geeft dit op zich geen uitsluitel nu een taal kan aangeleerd worden en het Somali met alle varianten in en rond Somalië wordt gesproken te meer gezien de grote diaspora van Somaliërs. Verzoekster toont ook niet aan welke criteria daarbij moeten worden gehanteerd, noch waaruit kan blijken dat een dergelijke analyse de nationaliteit sluitend kan bepalen. Aldus is er geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen.

3.8. Verzoekster is manifest niet van Somalië afkomstig. Aldus kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan haar in Somalië gesitueerde asieleredenen waaronder haar vrees dat haar dochters besneden worden in Somalië. De Raad kan volstaan met deze vaststelling zodat verzoeksters verdere toelichtingen ter zake niet nuttig worden aangevoerd.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.10. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoekster haar Somalische nationaliteit en herkomst niet aantoont noch aannemelijk maakt. Verzoekster toont niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoekster maakt haar asielerelaas niet geloofwaardig nu haar Somalische nationaliteit en herkomst niet geloofwaardig werden bevonden. Verzoekster maakt evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.11. Verzoekster vroeg tevens de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantoont dat de gegrondheid van haar asielmotieven onvoldoende werd onderzocht en zij geenszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.12. De overige documenten en argumenten vermogen niet deze vaststellingen te wijzigen.

3.13. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK